

Cisza

*Muni
Baba*

**To poprzez ciszę
dokonuje się pierwsze
spotkanie człowieka z
Tajemnicą Boga.**

Delhi
1971.

Delhi
1971.

Cisza

Muni Baba

Babaji's Kriya Yoga and Publications, Inc.

St. Etienne de Bolton, Quebec, Canada

Cisza
Muni Baba

Babaji's Kriya Yoga and Publications, Inc.
196 Mountain Road, P.O. Box 90,
Eastman, Quebec, Canada J0E 1P0
Telephone: 450-297-0258; 1-888-252-9642; fax: 450-297-3957

www.babajiskriyayoga.net · email: info@babajiskriyayoga.net

Copyright © 2013 by Babaji's Kriya Yoga and Publications, Inc.

All rights reserved. No part of this pamphlet may be reproduced or utilized in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from the publisher.

Cover design and graphic layout: David Lavoie
Cover page is a portrait drawing of Mouni Baba done in 1971

Od wydawcy

Czytajmy pisma oświeconych mędrców wciąż od nowa, aż wyrażone w nich doświadczenie prawdy wniknie w naszą duszę. Słuchajmy ich w ciszy.

Jeśli we własnym wnętrzu nie odnajdziemy najdoskonalszego nauczyciela, dominujące w świecie utożsamianie się z ciałem mentalnym, witalnym i fizycznym przysporzy nam problemów w praktykowaniu sadhany oraz cierpienie w życiu. Nauczmy się słuchać w ciszy, aż nasza dusza odsłoni się i poprowadzi nas dalej. W końcu zobaczymy, że nasza sadhana rozwija się naturalnie, bez wysiłku, bo wszystkie poziomy naszego bytu zwrócą się ku duszy, otwierając drogę do bezwarunkowego szczęścia, miłości i wizji prawdy, ponownie zaprężone w strukturę wyższej świadomości. Śri Mouni Baba, urodzony w 1932 roku w Kerali, a zmarły w roku 2010, był paramguru, bezpośrednim dzierżycielem linii Śirdi Sai Baby. W ten sposób uzyskał swoją władzę i moc, którą dzielił się przez pięćdziesiąt lat życia jako muni pogrążony w mistycznej ciszy. Babaji's Kriya Yoga Publications otrzymało ten piękny tekst munięgo Baby od jego wyznawcy Śri Harięgo Narayana, by udostępnić go światu. Hari Narayanan – który doświadczył słodyczy i mądrości mistycznej miłości, jaką Baba szczerze obdarowywał każdego, kto do niego przychodził – nazywa ów tekst munjopaniszą, bo zawiera on w głębi upaniszad.



Cisza

Obecność umiłowanego Boga jest tak gęsta od ciszy, że człowiek spodziewa się, iż w każdej chwili przetnie ją słowo, ale zapada tylko jeszcze głębsza cisza. To poprzez ciszę dokonuje się pierwsze spotkanie człowieka z Tajemnicą Boga. Boska cisza jest prawdziwa. Bóg w milczeniu przyjmuje miłość swoich miłośników i w milczeniu obdarza miłością tych, którzy się Go zapierają. Tajemnicza jest cisza mistyków. Mistyczne objawienie jest możliwe tylko wtedy, gdy zatopimy się w doskonałej ciszy. U mistyka cisza jest wyrazem błogosławieństwa wewnętrznej wolności. W ciszy słucha błogiej pieśni świętego słowa Boga. Bóg wiecznie śpiewa w ciszy, dostrzegany i słyszany jedynie przez tych, którzy doświadczają jego nieskończonej ciszy. Jego cisza króluje nad wrzawą. Tylko w ciszy możemy całkowicie poddać się Bogu; wtedy objawi się w swojej pełnej chwale, w swojej nieskończonej mocy, niezgłębionej wiedzy i wiecznej egzystencji.

Cisza to czyste istnienie. W absolutnym sensie nie ma początku ani końca. Trwa jako jedyna Rzeczywistość. Jest niestworzonym wiecznie istniejącym istnieniem. Choć przenika wszystko, niewielu jej doświadcza. Takie doświadczenie różni się od wszystkiego. Doświadczać ciszy oznacza zagubić się w niej. Trzeba stracić wszystko, łącznie z sobą, jeśli chce się odnaleźć Boga. Wszystkie słowa wypowiedziane od początku bez początku aż po koniec bez końca również zatracają się w Nieskończonej Ciszy Boga. Błogosławione Słowo, które wychodzi z pełni ciszy. Bóg stworzył świat za pomocą świętego Słowa. Tylko w ciszy można je usłyszeć. Trwać w ciszy nie oznacza jednak po prostu powstrzymać się od mówienia. Jeśli cisza przestanie być naszym przewodnikiem, zwykłe milczenie może się okazać jałową próżnią. Gdy pogrążymy się w jałowości, nasze życie stanie się tragiczne. Cisza nie jest beczynnością. Przekracza wszelkie działanie i brak działania.

Czy potrafimy sobie wyobrazić świat, w którym nie byłoby nic poza ciszą? W świecie ciszy, wieczność j e s t. Czysty czas istnieje w ciszy jako beczasowość. Cisza to fundamentalne zjawisko, którego nie da się do niczego zredukować. W ciszy możemy obserwować prawdziwą istotę wszystkich rzeczy. W ciszy to, co nieograniczone i ograniczone, jest razem. Cisza może istnieć bez mowy, ale nie ma mowy bez ciszy. Gdy drzewo życia jest karmione ciszą, okrywa się kwieciami zadowolenia i radości. Całe nieszczęście i zgryzota biorą się z tego, że cisza

rozpękła się w człowieku. Gdy patrzę, jak żyje współczesny człowiek, widzę ruiny ciszy. Ludzkie słowa nie są najwyższą instancją. W sensie absolutnym wszystkie słowa są skostniałe, mogą najwyższej wskazywać To, co Prawdziwe, lecz nie potrafią tego opisać. Dopóki istnieje ścieżka doskonalenia się, słowa pozostaną użyteczne; te, które pochodzą od wielkich mistrzów, mogą być dla nas inspiracją. Pod względem filozoficznym łatwiej nauczać cały świat niż pokazywać drogę jednemu gorliwemu adeptowi. Proste słowa niosą w sobie najwięcej prawdy. Zawikłana logika, dopracowana stylistyka i komentarze budzą odrazę – niewiedza przebiera się w fatałaszki. Ci, którzy są autentyczni, z pokorą krocą po mistycznej ścieżce, prowadzeni przez Doskonałego ku ciszy. Gdy urzeczywistnimy To, co Wieczne, nasz karman się wyczerpie i cel zostanie osiągnięty. Cel realizowany t e r a z pozostaje jedyną możliwą świadomością. W życiu t e r a z nie może być żadnego celu. W wyrzeczeniu się poszukiwań znajdziemy spokój, tego jednak nie da się osiągnąć poprzez dyscyplinę umysłu ani wsparcie z zewnątrz. Wyrzeczenie przychodzi, gdy jest się gotowym. Uciekanie od rodziny to żadne wyjście. Uciekinierzy nigdy nie zaznają wolności. Wolność spotyka się z twórczością, a zniewolenie poszukuje ucieczki. Zatrzymaj się, gdy cisza do ciebie przystępuje. Opuść i poznaj swoją własną ciszę. Opuszczanie nigdy nie jest ukierunkowane przedmiotowo. Jeśli ujarzmiłeś zmysły, zaprzestań nadzorowania i oddaj się Całości, a wstąpi w ciebie ekstatyczna moc, jakiej nie wytworzyłoby tysiąc reformatorów religijnych, i przemieni twoje istnienie. Poznasz wtedy cel swego oddania i mądrość, jaką niesie ujarzmianie. Poznasz początek i koniec. Przede wszystkim jednak p o z n a s z. Roztopić się w kosmicznej świadomości to wyzbyć się jednostkowej świadomości; odrębność to fałsz. Pojmimy to, gdy osiągniemy doskonałą ciszę. Terazniejszość, przeszłość i przyszłość zacierają się w Wiecznej Ciszy. Gdybyś mógł być świadomy swojej niewiedzy, w ciszy napełniłbyś się czcią. Świadoma niewiedza jest pokorą. Boska niewiedza jest ludzka. Ludzka niewiedza boska. Doskonała cisza to oświecenie. Oświecenie przejawia się jako złote fale ciszy. Oświecony transcenduje swoje myśli; myśli są tylko powidokami świadomości, która ubiera je w tę formę. Wielu głosi kazania o tajemnicy Boga. Ludzie często pozostają na nie obojętni, bo słowa te nie pochodzą z ciszy. O Bogu nie można dyskutować. Trzeba go urzeczywistnić w ciszy. Czasem człowiek czuje w swej niewiedzy, że wrzawa wzięła górę nad ciszą. Gdy cisza w nas gaśnie, czujemy niepokój. Głęboka cisza pozwala człowiekowi spojrzeć na lata przeżyte w hałasie jak na chwile w istnieniu Wiecznej Ciszy. W głębokiej ciszy Bóg przestaje być

przedmiotem, a staje się doświadczeniem. W świecie zgiełku i wrzawy nasze życie ulega iluzjom. Błogosławiona jest cisza przyrody. Rozbudza w człowieku intuicyjne przeczucie tej wielkiej ciszy, która istniała, zanim narodziło się Słowo, i z której wszystko powstało. Dzięki ciszy możemy połączyć się z całą przyrodą. Jest obecna w każdym człowieku jako jedyna Rzeczywistość. Tylko wtedy, gdy się ją w sobie roznieci, cała ułuda na zawsze zgaśnie. Cud ciszy jest tam, gdzie być może dokonuje się śmierć – zjawia się Ukochane. Gdy łódź słów sunie po rzece ciszy, słuchać muzykę. Zawsze oczarowywała mnie cisza w muzyce. Najlepsza muzyka utkana jest z pauz, chwil spoczynku, momentów ciszy. Stan, w którym niczego nie słyszymy – brak jakichkolwiek dźwięków. Całkowita cisza, nieporuszona bezgłośność, czasem ucieleśniona. Cisza nigdy nie jest bardziej słyszalna niż wtedy, gdy wybrzmiewa ostatni takt muzyki. Ukochany Baba ofiarował nam jedyny dar, który warto przyjąć w ciszy, dar Miłości. Powiedział: „Niech się rozprzestrzenia jak ogień”. Wzbudził we mnie żar. Teraz płomień pożera wszystko, niczego nie oszczędzając. Ten, kto ma szczęście rozplomienić się miłością, spala się w ciszy. Słowa nigdy tego nie wyrażą. Błogosławiona cisza. W ciszy możemy wznieść się od myśli do pełni Czystego Poznania i spocząć w naszym najprawdziwszym jestestwie.

February 24, 1962

All Love
BABA



Contact A. Hari Narayanan

<saitemplehari@gmail.com>

Shirdi Sai Temple, Mammiyur, Guruvayur, Kerala, India

0 487 655 4749

0 966 111 9999

<http://www.youtube.com/watch?v=4vobFyTUR8U>